

Είτε όταν πήγαινε στους βοσκούς του Κιθαιρώνα είτε όταν επέστρεφε από τις Θεσπιές στην Θήβα, ο Ηρακλής στάθηκε για λίγο σ' ένα σταυροδρόμι. Τον είχαν κυριεύσει οι φιλοσοφικές ανησυχίες, σχετικά με ποιον δρόμο θα έπρεπε να ακολουθήσει στο μέλλον: «Την ηδίστην και ράστην οδόν» της Κακίας όπου «των τερπνών ουδενός άγευστος έσεται, των δε χαλεπών άπειρος διαβιώσεται» ή «την οδόν της Αρετής» μέσω της οποίας θα αποκτούσε «τα αγαθά και καλά μετά πόνων πολλών». Με άλλα λόγια, το ερώτημα ήταν, αν θα ακολουθούσε τον δρόμο της Κακίας, τον εύκολο και γεμάτο ηδονές, ή της Αρετής όπου τα πάντα αποκτώνται με κόπους.

Πάνω εκεί εμφανίστηκε μπροστά του μια κοπελιά παρφουμαρισμένη και ντυμένη με πολυτελή ρούχα κι άρχισε να του λέει πως, αν την ακολουθούσε, όλα στην ζωή του θα ήταν ρόδινα, δεν θα κουραζόταν, δεν θα είχε σκοτούρες και το μόνο που θα τον απασχολούσε θα ήταν τι να φάει, τι να πιει και πώς να περάσει ευχάριστα τη μέρα του. Ο Ηρακλής τη ρώτησε, πώς τη λένε κι εκείνη απάντησε «Οι φίλοι μου με λένε Ευδαιμονία, οι εχθροί μου Κακία».

Την ίδια στιγμή, παρουσιάστηκε μπροστά του μια άλλη κοπελιά, ντυμένη με λιτά φορέματα, λεπτή και με έκφραση γεμάτη σεμνότητα. Του ξεκαθάρισε πως, αν ακολουθούσε εκείνη, θα κοπίαζε για όλα, επειδή οι θεοί έχουν ορίσει τα αγαθά με κόπους να αποκτώνται. Αν ήθελε να τον αγαπούν, έπρεπε να ευεργετεί. Αν ήθελε να τον τιμούν, έπρεπε να ωφελεί. Αν ήθελε να τον θαυμάζουν, έπρεπε να κάνει καλές πράξεις. Κι αν χρειαζόταν να νικήσει εχθρούς, έπρεπε να είναι δυνατός και η δύναμη χρειάζεται συνεχή άσκηση. Ο Ηρακλής την ρώτησε πώς τη λένε και εκείνη του είπε: «Αρετή».

Μετά από σκέψη, ο Ηρακλής αποφάσισε να ακολουθήσει τον δρόμο της Αρετής. Ό,τι καλό έπραξε στη ζωή του οφειλόταν σ' αυτή του την απόφαση.

(τελευταία επεξεργασία, 25 Ιουλίου 2021)

